

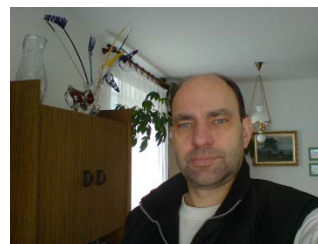
Střední odborná škola a Střední odborné učiliště
Jindřichův Hradec

„ Malé připomenutí dlouhého času“

****130 let odborného školství na pracovišti Jáchymova***

****80 let učňovského školství na pracovišti Miřovského***

1. ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE ŠKOLY

Vážení rodiče, žáci, vážení spoluobčané,

v letošním roce si připomínáme 130 let od založení odborného zemědělského školství v Jindřichově Hradci na pracovišti Jáchymova 478 a 80 let učňovského školství v budově učiliště v ulici Miřiovského 678.

Ustavení zemědělské školy přislíbilo ministerstvo orby ve Vídni 26.7.1888 vyhlášením podpory ve výši 500 zl. ročně, když už předtím byl získán souhlas a finanční podpora zemského výboru českého pro zřízení Zimní hospodářské školy v J. Hradci. Vyučování pak bylo zahájeno 5. listopadu 1888. Prvním ředitelem byl tehdy jmenován Ing. Jindřich Křivánek. S historií a vývojem oborové nabídky na tomto pracovišti se můžete dopodrobna seznámit na našich webových stránkách. Rád bych se však v mém dnešním příspěvku věnoval především posledním deseti letům.

Od 90. let minulého století prošlo pracoviště vzhledem k vývoji našeho zemědělství a transformacím v hospodářství změnami v oborové skladbě až do současné aktuální nabídky čtyřletých oborů, kdy se vyprofilovala především na technicky zaměřenou školu s obory: Mechanik strojů a zařízení, Informační technologie, Provoz a ekonomika dopravy se zaměřením na logistiku a počítačové systémy a s jedním ekonomickým oborem: Ekonomika a podnikání se zaměřením na cestovní ruch.

Střední odborné učiliště v budově Miřiovského 678 slaví v letošním roce 80 let učňovského školství v této budově, jejíž výstavba byla dokončena v roce 1938 a sdružovala výuku řady živnostenských oborů. Pracoviště prošlo taktéž razantní oborovou změnou v logické souvislosti se změnami výrobních programů regionálních firem. Od výuky oborů pro n.p. ČSAD v 50. letech přes obory tkadlena – přadlena pro potřeby n.p. Jitka až k současné aktuální nabídce technicky zaměřených oborů: Nástrojař, Klempíř, Elektrikář – silnoproud, Zedník a s nabídkou dvou dalších netechnických oborů: Kuchař – číšník a Prodavač.

Ve školním roce 2005 - 2006 došlo na základě usnesení zastupitelstva Jihočeského kraje č. 185/2005/ZK ze dne 21. června 2005 a usnesení č. 257/2005 ze dne 13. září 2005, ke sloučení Střední odborné školy Jindřichův Hradec, Jáchymova 478 a Středního odborného učiliště Jindřichův Hradec, Miřiovského 678, takže od 1. ledna 2006 je oficiální název školy: Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Jindřichův Hradec, Jáchymova 478.

Během posledních deseti let prošla škola systémovou rekonstrukcí jednotlivých budov v ulici Jáchymova včetně domova mládeže, jídelny, tělocvičny, budovy učiliště v ulici Miřiovského a haly odborného výcviku na Novém Dvoře. Taktéž technické vybavení školy se každým rokem zlepšuje přísunem financí z projektů Evropské unie a grantů Jihočeského kraje.

Na tomto místě bych chtěl vyzdvihnout velmi dobrou spolupráci s místními podnikateli, firmami, živnostníky a orgány státní i veřejné správy, umožňující našim žákům vykonávat odborné praxe a odborný výcvik ve svých provozovnách a úřadech. Tato spolupráce vytváří

tolik potřebné propojení školy s praktickým životem a chtěl bych všem aktérům této spolupráce poděkovat za jejich vstřícnost, ochotu a trpělivost při výchově naší mládeže.

V současné době je dokončován investiční projekt spolufinancovaný ze zdrojů EU v rámci programu IROP, který bude znamenat mohutnou investici do IT technologií, výstavby nové haly - nástrojárny a jejího vybavení a vybavení nářadím pro potřeby jednotlivých oborů ve výši 20, 000.000,-Kč.

V další části se můžete seznámit s výčtem nejdůležitějších investičních operací, které byly v posledních deseti letech realizovány, a posunuly tak školu k modernímu vzdělávacímu zařízení s kompletním provozním zázemím a příjemným prostředím pro žáky i zaměstnance školy.

Závěrem bych si moc přál, aby zaměstnanci i žáci našli na škole seberealizaci, aby žáci dokázali využít potenciálu studijních oborů a zúročit je v životě, aby se jim zde líbilo a pociťovali smysl svého počínání, pěstovali vzájemné vřelé a přátelské vztahy, byli aktivní a kreativní ve výuce a získávání vědomostí a napomáhali tak mezi širokou veřejností šířit pozitivní obraz o naší škole.

Všechny Vás srdečně zvu na prohlídku školy.

Mgr. Karel Chalupa
Ředitel školy

Realizované projekty

Název projektu	Rok realizace	Výše podpory/Kč
SOŠ-internet	2006	1,230.000
SOŠ-tělocvična	2007	150.000
Podpora firem při přípravě učňů	2009	196.960
Školní poradenské pracoviště na SOŠ a SOU J. Hradec	2011	1,698.330
Zavádění nových technologií do SOŠ a VOŠ	2011	1,820.000
Bezbariérová škola SOŠ a SOU Jindřichův Hradec (budova Jáchymova)	2011	1,000.000
Podpora technických oborů CZ.1.07/1.1.14/01.002	2012-2014	4,512.184
Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT (OPVK, CZ.1.07/1:5:00/34.0202)	2012-2014	1,622.214

Rozvoj technického vzdělávání v Jihočeském kraji, (OPVK,CZ.1.07/1.1.00/44.0007)	2013-2015	8,449.698
SOŠ a SOU Jindřichův Hradec-Snížení energetické náročnosti (budova Jáchymova)	2014	11,704.524
Podpora kvality vzdělávání na SOŠU J. Hradec, reg. č.: CZ1.07/1.1.00/56.0473(výzva MŠMT č. 56)	2015	315.461
SOŠ a SOU Jindřichův Hradec-Snížení energetické náročnosti (budova Miřiovského) CZ1.02/3.2.00/13.19516	2015	7,541.058
ERAZMUS+ "Nejen čaj o páté"- Sml.č. 2016-1-CZ01-KA102-023709	2016-2017	1,888.120
IROP, Výzva č. 3, identifikační číslo EIS: CZ.06.2.67/0.0/0.0/16_050/0002611	2018-2019	19,742.584
Podpora vzdělávání na střední škole, reg. číslo, CZ.02.3.68/0.0/0.0/16_035/0007929	2018-2019	325.986
ERAZMUS+ Prakticky anglicky-tentokrát v Portugalsku Sml.č. 2018-1-CZ01-KA102-047710	2018-2019	2,558.600
Stipendijní motivační program pro žáky středních škol ve vybraných učebních oborech (od roku 2013). (částky: 424.500,-Kč, 527.000,-Kč, 460.000,-Kč, 550.000,-Kč 440.000,-Kč, 374.500,-Kč)	2013 -	2,755.500

Další v seznamu neuvedené investice či strategické nákupy z rozpočtu školy a zřizovatele - jako například:

2007 - rekonstrukce tělocvičny (výměna oken, vybudován nový systém vytápění a odvětrávání haly jako samostatné jednotky a celkově upraven vnitřní prostor tělocvičny včetně opravy parketové podlahy).

2007-2008 - domov mládeže – rekonstrukce topné soustavy (odpojení od centrální budovy, vybudování samostatného ohřevu vody a dvou samostatných plynových kotelen, provedena rekonstrukce sociálního zařízení a rekonstrukce původně služebního bytu na tři špičkově vybavené pokoje pro žáky s vlastním sociálním zařízením a technickým zázemím, připojením k Internetu a do LAN školy. Konektivitu v areálu budovy zajišťují gigabitové kabeláže, popř. bezdrátové Hotspoty).

Hlavní budova – změna v systému ohřevu vody a topné soustavy (původní kotelna umístěná na střeše budovy byla odpojena a byla vybudována moderní kotelna v suterénu budovy).

2008 - provedena kompletní oprava sociálního zařízení v prostorách technického zázemí tělocvičny (sprchy, toalety).

2012 - společným sdružením finančních prostředků od zřizovatele, z rozpočtu školy, Nadace ČEZ a za významného příspěví Nadace Charty 77 – Konta Bariéry byl v září 2012 uveden do provozu na budově Jáchymova 478 venkovní výtah pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Budova tak získala přívlástek – bezbariérová.

2016 – 2017 - byla provedena rozsáhlá modernizace domova mládeže, která navázala na další etapu zakončenou výměnou krovu a střechy, výměnou stropů. Zateplení budovy a rekonstrukce elektrických rozvodů se bohužel na první pokus s vybranou firmou EUbuilding a.s. Praha „nepovedla“ a muselo dojít k nápravě skrytých vad opětovným zadáním veřejné zakázky. Dne 4. srpna 2017 byla budova bez vad i skrytých převzata. Celková cena rekonstrukce činila 13,353.539,-Kč. Současně byla vybavena kuchyně novými stroji a zaveden elektronický systém objednávání jídel. Do celé budovy byl následně zakoupen nový nábytek.

Rekonstrukce a zateplení budovy Jáchymova 478

Vzhled před rekonstrukcí

Rekonstrukce

Dokončená rekonstrukce – současný stav

Rekonstrukce a zateplení budovy Miřovského 678

Vzhled před rekonstrukcí

Bezbariérový výtah (2018)

Po rekonstrukci

Hala odborného výcviku Nový Dvůr

Vestavěná hala nástrojárny a servisního střediska, celkově je hala před rekonstrukcí – rok 2019

Rekonstruovaný domov mládeže

2. SOŠ ŘÍDILI 1888 - 2018

Od založení školy se doposud podílelo na jejím řízení 12 ředitelů, současný ředitel školy, Mgr. Karel Chalupa je 13. ředitelem.

Jméno	období
Ing. Jindřich Křivánek	1888 - 1906
Ferdinand Salitrník	1906 – 1920
Jan Chvojka	1920 – 1926
Dipl.agr. Jan Štěrbá	1926 – 1934
Dipl.agr. Jan Baloun	1934 – 1950
Marie Faltová	1951 – 1952
Jan Prokeš	1952 – 1954
Ing. Josef Štěpán	1955 – 1959
Ing. Jindřich Jirák, CSc.	1959 – 1977
Ing. Jaroslav Malina	1977 – 1985
Ing. Arnošt Musil	1985 – 1990
RNDr. Vladimír Tůma	1990 – 2004
Mgr. Karel Chalupa	2004 - doposud

3. SOU ŘÍDILI 1930 - 2018

Od roku 1930 se doposud podílelo na jejím řízení 9 ředitelů, současný ředitel školy, Mgr. Karel Chalupa je 10. ředitelem.

Jméno	období
Jan Pícha	1930 – 1939
Ing. Vlad. Eck	1939 – 1945
Josef Hotový	1945 – 1949
František Pudl	1949 – 1953
František Kopačka	1953 – 1979
Bedřich Štícha	1961 – 1965
Pavel Prkna	1980 – 1991
Alfred Němec	1992 – 1999
Mgr. Jana Laszánková	1999 – 2005
Mgr. Karel Chalupa	2006 - současnost

4. JAK JSME SI TU ŽILI

Roky po sametové revoluci ve škole, Domově mládeže a školním statku

Pracoval jsem jako učitel na zemědělské škole od roku 1962. V dubnu v roce 1990 jsem nastoupil jako ředitel zemědělské technické školy. Celé období roků, po revoluci v r. 1989, je na této škole obdobím velkého rozvoje školy. Je to období výrazných změn v pedagogické činnosti, vytvářejí se a schvalují se nové studijní obory potřebné pro život. Celé období bylo velmi náročné i pro pedagogické pracovníky, kteří se podíleli na přípravě nových studijních oborů a dokumentů. Ochota vytvářet něco nové, potřebné pro praktický život budoucích absolventů školy, byla neskutečná. Všichni pracovali s obrovskou euforií, která se projevovala nejen přístupem k plnění pedagogických úkolů, ale i v další vzdělávací a výchovné činnosti a zkvalitňování prostředí pro výuku a praxi žáků. Proto po předcházející projektové přípravě a odstranění budov zeleniny v prostorách školního dvora byla v dubnu 1990 zahájena přístavba školy. Trvala do podzimu 1992, kdy byla slavnostně otevřena. To rozhodujícím způsobem přispělo ke zkvalitnění výuky a výraznému zlepšení prostředí pro práci pedagogů a ostatních pracovníků školy.

Pro potřeby studia byly třeba nové studijní obory: Z původních zůstalo – Agropodnikání; novými studijními obory se staly: Ekonomika zemědělství a výživy – zaměření na cestovní ruch a dalším oborem byly Komunikační dovednosti. Později v roce 2001 obor Informatika.

Pro potřeby praxe a autoškoly byla na školním statku dokončena stavba cvičné haly s učebnami. Pro autoškolu a výuku řidičů bylo vytvořeno autocvičiště.

Ve škole se v porevolučním období zvýšil počet tříd ze 2 tříd v ročnících na 3 třídy. Celkový počet tříd byl tedy 12 a počet studujících žáků byl na celé škole 360 – 380 žáků.

Velký rozsah prací bylo nutné uskutečnit na Domově mládeže – nová střecha, rekonstrukce sociálních zařízení, vydláždění povrchu chodeb a schodiště, oprava fasády budovy, provedení nové kanalizace z kuchyně do veřejné sítě.

Z dalších nutných prací se uskutečnilo: zateplení budovy, nová střecha školy, vydláždění chodeb a schodišť, rekonstrukce skladu uhlí a kotelny s přechodem na vytápění plynem aj.

Při všech pracích nebyla výuka nikdy přerušena. Proto znovu děkuji za veškerou aktivitu, odhodlání a pomoc vytvářet nové všem bývalým pedagogům a zaměstnancům školy. Velký dík za součinnost při řešení úkolů školy patří rovněž pracovníkům Školského úřadu v Jindřichově Hradci a pracovníku Odboru školství Jihočeského kraje.

PS: Škole přeji, aby měla do budoucna dobré obory a hodně žáků

RNDr. Vladimír Tůma

Krátké ohlédnutí

Vzhledem k 80. výročí založení SOU, mi dovoluji krátkou rekapitulaci mého dlouholetého působení na této škole. Nastupovala jsem tehdy na Učňovskou školu v době, kde bylo kolem 400 učňů v osmi oborech a firmy se přetahovaly, kdo si kolik učňů vezme na praxi. Učni i rodiče měli úctu k učitelům, vážili si jich, protože věděli, že bez učitelů a mistrů OV by se nikam jejich děti nedostaly.

Bohužel v dnešní době pan učitel i pan učitel OV nemají žádnou autoritu, ani žádné nástroje donutit žáky, aby alespoň chodili do školy a na praxi. O znalostech a dovednostech ani nemluví. Všichni chtějí mít maturitu, tím pádem nikdo nechce „dělat rukama“. Na pracovním trhu chybí řemeslníci a už vůbec neplatí dávno známé přísloví, že řemeslo má zlaté dno. Asi to všechno přináší dnešní doba. Do práce ani do školy se chodit nemusí, jde se na UP, a ať se o mne postarají.

Budova SOU se za poslední roky změnila k nepoznání. Má nový interiér i exteriér, dokonce i výtah. Vše se dělá proto, aby se žákům ve škole líbilo. Bohužel, ti stále chybí.

Moc a moc bych si přála, aby budova SOU opět praskala „ve švech“ v náboru nových žáků. Předpoklady pro úspěšné zakončení všech učebních oborů jsou tam. Vedení školy i vyučující jsou na nápor žáků připraveni jak materiálně, tak odborně.

Držím palce i když již na SOU nepůsobím. Za ta léta strávená na tomto pracovišti, je to stále moje srdeční záležitost.

Mgr. Jana Laszáková

1. září 1997. Poprvé jsem překročila práh školy a byla jsem vyděšena. Obrovská budova, spousta učeben a mnoho neznámých tváří. To pro introvertní holku s brýlemi není nic veselého. Našla jsem třídu a s pocitem úlevy spatřila pár známých obličejů. Naše třída byla zaměřená na personální řízení, což byl hodně statečný krok, protože chtít po patnáctiletých, aby se učili o tom, jak řídit dospělé, bylo přinejmenším odvážné.

Po počátečních rozpacích a bloudění po rozlehlé škole se mi na škole začalo líbit. Možná jsem byla trochu divná, ale školu jsem měla ráda. Měli jsme báječný kolektiv. Bavily mě předměty, které jsme měli, bavili mě učitelé a do školy jsem chodila beze stresu. Společně jsme jako třída zvládli autoškolu, pár plesů, spoustu výletů a vytvořila se pevná přátelství trvajících do dneška.

Čtyři roky utekly jak voda a najednou přišla maturita. Stres a hrůza. První velká zkouška. Odmaturovali jsme však i přes to všichni na první pokus.

Když k nám pan učitel třídní Konrád při předávání maturitních vysvědčení v kapli chtěl promluvit, začala hrát Drobná paralela od kapely Chinaski a místo proslovu se objevily slzy. Brečeli jsme všichni. Všem nám to došlo. Je konec.

Přestože jsme si slibovali, že zůstaneme v kontaktu, rozprchli jsme se do všech koutů země. Někteří z nás skutečně v kontaktu zůstali. Já jsem byla asi školou ovlivněná víc než ostatní, protože mě osud zavál na pedagogickou fakultu. I během studia jsem se do školy vracela. Pravidelně jsem navštěvovala svého češtináře a knihovníka pana Břicháčka v knihovně školy, půjčovala si knížky, potkávala se se svým bývalým třídním panem Konrádem a pupeční šňůru jsem nějak nemohla přestřihnout. Když jsme si měli rozhodnout, kam půjdeme na povinnou praxi v posledním ročníku školy, bylo víc než jasné, kam půjdu já.

Po absolvování vysoké školy jsem se chtěla vrátit zpátky „domů na svoji školu“. Situace tomu ale chtěla, že jsem rok sbírala zkušenosti na jiné škole a teprve po roce jsem se mohla vrátit zpátky „domů“.

1. září 2008. Po tolika letech jsem překročila práh školy ne jako studentka, ani jako host, ani jako praktikant, ale jako člen týmu. Byla jsem úplně stejně vyděšená jako poprvé, ale těšila jsem se. Obrovská budova, spousta učeben a mnoho neznámých tváří. K těm neznámým však tentokrát přibylo i pár známých tváří. Byly to tváře mých bývalých učitelů, teď již kolegů. Zvláštní pocit. Jak se k nim mám chovat? Jak mě přijmou? Co když mi nabídnou tykání? Hodí se to vůbec? Nic moc veselého pro introvertní holku. Jak ráda jsem ale byla zpátky. Stejně chodby, učebny. Vzpomínky se vracely a já jsem měla pocit, že jsem zpátky doma.

Paní učitelku Křineckou jsem potkávala kdysi před lety, jak kráčí do školy s batohem a sluchátky v uších, a myslela si o ní, že je studentka. Teď už to není paní učitelka Křinecká, ale je to paní učitelka Vokáčová, pro mě zkrátka už Magda. Nejen že spolu organizujeme pro studenty zahraniční pobyty v rámci projektu Erasmus+ a studenti vyjíždějí na stáže získávat odborné znalosti a dovednosti, ale přátelíme se spolu.

Byla jsem přidělena do kabinetu k paní učitelce Kopalové. Měla jsem respekt, protože jako učitelka byla přísná a spravedlivá. Přivítala mě přátelská osoba, která mi nabídla nejen azyl, ale i přátelství. Je to taková moje druhá maminka, která se o mě stará dodnes.

A náš třídní? Zkrátka Honza. Honza ke škole patří. Divím se, že ještě nemá inventární číslo. Pořád nosí hodinky, které jsme mu jako třída dali ke čtyřicetinám. Tenkrát jsme byli jeho šmudlíci.

Najednou jsem potkávala stejné lidi jako před lety, ale viděla jsem je úplně jinýma očima. Necítila jsem se tu cizí. Známé obličeje se na mě usmívaly a já jsem věděla, že když budu něco potřebovat, pomůžou mi. Díky moc za všechno, Jardo, Vláško, Jitko, Eliško, Milane, Lído, Blanko, Aleno...

Uběhlo 10 let a pořád jsem tu ráda. Někdy se na bezmračné obloze objeví nějaký mráček, ale ten vždycky zmizí. Za těch pár let jsem už stihla být několikrát třídní a musím říct, že každá třída, se kterou jsem se potkala, mi něco dala. Doufám, že i já jsem jim něco předala a inspirovala je jako mě kdysi moji učitelé.

Mgr. Barbora Šamalová

PS: Moje milá školo, jsem ráda, že tu jsi. Žiju s tebou už hezkou řádku let a doufám, že tu ještě dlouho budeš. Nedej na řeči, které o tobě říkají zlí jazykové. Sama víš, jaká jsi a co všechno dokážeš. Buď stále svá, protože taková jsi nejlepší.

B.Š.

Tak nám je 130 let, paní Müllerová... aneb trocha toho osobního vzpomínání

Slovutné CK ministerstvo orby ve Vídni dne 26. 7. 1888 přislíbilo zřízení Zimní hospodářské školy v Jindřichově Hradci a vybavilo ji do začátku jakýmsi věnem ve výši 500 zlatých ročně. A bylo to šťastné a moudré rozhodnutí. Vyučovat se začalo záhy, 5. 11. 1888.

Narodila se tedy naše bouda a dějiny se okolo této mladé dívky valily o překot. V jejích 30letech se rozpadlo Rakousko-Uhersko a vznikla nová republika Československá, v padesáti prošla 2. světovou válkou a těsně před šedesátkou poznala socialismus, který ji provázel až za sté narozeniny. Krátce po nich se čerstvě stoletá dáma nadechla ke svobodě. Ale ve všech těch složitých a převratných časech se tu učilo a vzdělávalo a žilo budoucností.

Krátce před stoletými narozeninami, roku 1987, jsem se řízením osudu s touto dámou v nejlepších letech potkal i já. Vyjukaný mladík, kantorské embryo na roční výpomoc. Osud chtěl ale jinak. Stoleté oslavy jsem prožíval jako jakýsi průvodce slavnostním večerem. Ani ve snu by mě tenkrát nenapadlo, že tu naši boudu budu doprovázet po dalších více než 30 let až k dnešnímu jubileu a doufám, že ještě i kousek za něj.

Jaká ta cesta byla?

Zprvu dobrodružná (vše bylo nové, zajímavé) ale i poklidná, neboť nic nenasvědčovalo blížící se historické změně. S podivem jsem zjišťoval, že vlastně učím a ono mě to i baví. A pak přišla léta devadesátá, léta svobodná, čas mnohých příležitostí.

A zde se mé vzpomínání musí nutně rozdvíjet.

Na jedné straně nelze nezpomenout na proběhlé a vlastně stále probíhající změny oborové, takřkajíc změny oficiální. Ryzí zemědělství doplní zaměření na služby a dopravu, zakrátko přibude obor cestovatelský, který jako jediný s námi vydrží do dnešních dnů.

Některé novinky takové štěstí nemají, ale přesto se absolventi - personalisté v životě neztratili.

S novým miléniem přichází postupná přeměna školy v ekonomicko-technickou instituci. To podstatné zůstává, obděláváme duše budoucnosti. Řečeno v nadsázce, stará dáma kolem svých 120. narozenin podstoupila facelift. Technické a technologické obory vlily novou krev a potřebnou energii do jejích žil.

Na straně druhé nelze nezpomenout na běh věcí, které byly pro mou duši velmi zásadní.

Svobodná léta devadesátá přinesla aktivitu i do řad studentstva. Pořádáme si sami maturitní a absolventské plesy, diskotéky, sportovní dny, výstavy. Snažíme se založit nové tradice. Staročeská zabíjačka, pořádaná vždy v „předvečer“ plesu sice nepřežije útlum zemědělských oborů, ale účast na Majálesu nebo výstavy modelů žijí dodnes. Učíme se společně propagovat školu na burzách a veletrzích, napíšeme společně dvě učebnice.

Opojení svobodou přináší i nový almanach ke 110. narozeninám, dílko ze 70% studentské, obrázky i text odrážející dobrou náladu a radost těch let, na němž spolupracovali ti, jimž má naše bouda patřit především.

Přes sňatek naší více než stodesetileté dámy s poněkud mladším partnerem se obě linky mého vzpomínání zase potkávají. 120. a 70. narozeniny už slavíme společně. Stále učím, stále se bavím se svými studenty o věcech okolo nás, stále probíhá ono velké tajemství vzdělávání budoucích generací. Na prostou dětskou otázku „Boudo, budko, kdo v tobě přebývá?“ se stále ozývá „Já, duše studentská“.

Co tedy popřát té naší boudě do dalších let?

Svěžest, štěstí, úspěch, nadšené kantory a zvědavé duše studentské. Také klidnější běh dějinných událostí, ať může jednou nějaký můj následovník sednout a začít psát své vzpomínky, třeba s nadpisem „Tak nám je 200 let, paní Müllerová“... a jsme stále stará dáma s věčně mladou duší.

P.S. V celém tom vzpomínání jsem záměrně neuvedl jediné jméno, ač na vás, mnozí studenti i kolegové, myslím často.

Tento adresný dovětek patří Vám všem, s kterými jsem tu začínal, a kteří s námi již slavit nemohou.

Myslím na Vás, Hanko Kašpárková, Pepíku Valdo, Blanko Nachtigalová, Láďo Müllere, Jardo Břicháčku a Jendo Schánilče. Věřím, že nás tam ze shora opatrujete....

V úctě **Ing. Jan Konrád**

5. JAK TO VIDÍ STUDENTI

Naše škola slaví 130. výročí jejího založení a já bych si dovolila napsat pár vět o tom, jak jsem se sem vůbec dostala.

Před čtyřmi roky úspěšně odmaturoval můj bratr Karel Slunečko. Od té doby jsem ho viděla úplně jinýma očima. Byl to najednou dospělý, kreativní člověk, který je připravený na to, aby pokračoval životem.

Díky tomu, že vždycky přicházel ze školy nadšený – pokud tedy zrovna nebylo po rodičovských schůzkách – jsem si uvědomila, že by se mi na škole mohlo líbit taky. Jsme přece stejná krev. Navíc jsem měla v bratrovi velkou oporu, neboť mi pomáhal s přípravou na přijímací zkoušky, pomáhal mi s učením a teď mi pomáhá i s přípravou na maturitní zkoušku. Ví, čím procházím, zná prostředí, zná lidi ve škole a hlavně zná mě.

Dalo by se říct, že mi předal štafetu a teď zpovzdálí sleduje, jak „dokončuju závod“.

Letos maturuju. Musím uznat, že jsem vždycky nezažívala jen světlé chvílky, ale přesto musím říct, že jít na SOŠ bylo jedno z nejlepších rozhodnutí v mém dosud mladém životě a nikdy bych neměnila.

Jana Slunečková
studentka 4. B

Naše škola z pohledu 2. generace 130. výročí vzniku

Pro nás všechno začalo tím, že na školu začaly chodit naše sestry. Chodily spolu do třídy, přátelily se a obě nám shodně říkaly, že je to na škole baví a škola je fajn. Když jsme si měly vybrat v posledním ročníku základní školy, kam půjdeme studovat, volba byla jasná. Hned jsme věděly, že chceme jít v jejich stopách. Byl to zkrátka náš osud a možná trochu i povinnost.

Když nás přijali, dostaly jsme od sester velké množství užitečných informací o předmětech a hlavně o učitelích. Tyto informace využíváme mimochodem dodnes.

V den, kdy jsme nastoupily, jsme přišly do velké třídy plné zvláštních (nám skoro neznámých lidí) a bály se, co přijde. A přišla paní Ing. Kopalová, která se nám představila jako naše paní třídní učitelka.

Postupem času jsme zjistily, že jsou tu všichni milí a vstřícní tak, jak nám sestry povídaly. První, co jsme na začátku září hned v prvním ročníku absolvovaly, byla exkurze do Turnova a okolí. Byla to skvělá zkušenost. Tam jsme ještě byly se sestrami, které byly v posledním maturitním ročníku. Seznámili jsme se se studenty vyšších ročníků a s některými učiteli. Byl to nezapomenutelný výlet, na který vzpomínáme s láskou doteď. Program byl zábavný, poučný a skoro jsme nezastavili. Doufáme, že se tento skvělý výlet za naše roky studia někdy zopakuje. Pomyslely jsme si: "Jestli všechno ve škole bude tak fajn jako v Turnově, budou to naše nejúžasnější 4 roky života." Díky tomu to výletu se nám (včetně našich sester) začalo říkat Míša na čtvrtou.

Na konci našeho prvního ročníku naše sestry odmaturovaly a nás tu nechaly samotné. Proto jsme se začaly snažit jít v jejich šlépějích. Celkem se nám to daří, ale občas máme poněkud prořízlejší ústa – sestry byly mnohem klidnější. Někteří učitelé nás srovnávají, někteří si nás pletou a většina z nich nám zpočátku studia říkala Míšo, přestože se jmenujeme Lucie a Vendula. Je vidět, že duch našich sester byl velmi silný. Pak už jsme se ani nezlobily a zvykly si na to.

Tohle je jen část našeho školního života. Uvidíme, čím nás škola ještě překvapí.

Naše milá školo, přejeme ti spoustu dalších skvělých let, úžasných učitelů a ještě hodně studentů, kteří se rozhodnou tady U NÁS studovat.

S láskou **Lucie Nováková a Vendula Peřinová**, holky 2. generace

Přání škole

Pamatujeme si první školní den na této škole, kdy jsme přišli se strachem z nového, jiného prostředí. Všichni jsme se z prostředí, které jsme dobře znali, ocitli v cizí, velké škole plné neznámých obličejů.

Když se na celou situaci díváme teď, vidíme, že bylo zbytečné bát se. Učitelé se nám stali oporou, na kterou se můžeme kdykoliv obrátit. Pouta na této škole jsou natolik pevná, že se sem někteří absolventi vracejí jako učitelé. Ze „zemědělků“ vzešli úspěšní doktoři, ředitelé, učitelé, policisté a jiné uznávané profese.

I my máme k této škole silný vztah. Máme s kantory dobré vztahy, získáváme kvalitní vzdělání, které se nám bude hodit nejen při dalším studiu na vysoké škole, ale i v životě. Našli jsme tu možná i celoživotní přátelství a někteří z nás i lásku.

Mrzí nás, že naše škola je souzena podle minulosti a pomluv. Ale my i absolventi víme, že většina zlých tvrzení není pravda. Jsme hrdí na to, že jsme studenty právě naší školy, která tu stojí už 130 let, co je mnohem déle než Česká republika a dokonce i Československo.

Tímto chceme poděkovat a popřát škole krásné výročí a úspěšnou budoucnost.

Adéla Popelínská a Radka Tyšerová
studentky 3. B

Milá SOŠko,

tak už s tebou bojuju 3 roky. Už začátky pro nerozhodnou holku, jako jsem já, byly poněkud náročnější, a proto jsem stihla vystřídat tři obory za necelé dva měsíce. Nakonec jsem zakotvila tady. Bylo to i díky tomu, že můj brácha studoval na této škole informatiku. Měl z něj být velký „ajťák“.

Zavítala jsem sem jako stydlivá příšerka, která se bála vyjádřit svůj názor, ale ty jsi mě přinutila vylézt ze své skořápky. Přispěl k tomu kolektivu lidí ve třídě i přátelští učitelé, kteří se naštěstí necítí jako králové světa a umí se vžít do „obrovských problémů“ místních náctiletých. Hodiny prokrastinace nad učením mě přiměly rozvíjet i své kreativní stránky a při dlouhých hodinách občas vznikaly opravdu zajímavé nápady. Takže díky. Chtěla bych ti moc poděkovat za krásné dny prožité se svými úžasnými spolužáky, za prosmáté hodiny a spoustu skvělých znalostí, kterých se snad budu chytat ve svém budoucím životě.

Všechno nejlepší ke 130. narozeninám.
Pac a pusu

Týna, 3.B ♥

6. NA ŠKOLE PUSOBILI ... a ještě působí

Seznam současných provozních zaměstnanců

Růžena	Bednářová
Marie	Brodinová
Marta	Cahová
Emilie	Emingerová
Vlasta	Chyšková
Lenka	Janků
Irena	Janurová
Daniela	Jirková
Milan	Ližan
Alena	Lapková
Adéla	Melicharová
Alena	Mertová
Marcela	Oplová
Josef	Sobotka
Jiřina	Štěpánová
Ing. Michaela	Védlová

Seznam pedagogických pracovníků od roku 1888 do současnosti

Mgr. Martin	Adamec	2010 - dosud	Kateřina	Bugajová	1993 - 1994
Mgr. Marie	Aldorfová	1971 - 1991	Ing. Vladimír	Bunda	1984 - 1995
	Alena	Antušková	Jana	Cíchová	1974 - 1980
Agr. Jan	Baloun	1934 - 1952	Ing. Petr	Cimbálník	2010 - 2010
Mgr. Martina	Bastlová	1993 - 2004	Ing. Jitka	Cinková	1979 - 2010
Mgr. Alice	Bátová	1983 - 2010	Dorothea	Cuce	2005 a 2017
Mgr. Jana	Beranová	2002 - 2009	Ing. Anna	Černá	1993 - 1997
PhDr. Miroslav	Bílkovský	2006 - 2007	Ing. Ludmila	Černocká	1987 - 2014
	Růžena	Bláhová	Ing. Jindřich	Čítek	1967 - 1968
	Milada	Boháčková	Mgr. Oldřich	Čondl	2009 - 2014
Ing. Helena	Brabcová	1992 - 2007	Karel	Dlouhý	1978 - 1985
	Libuše	Brejníková	Mgr. Tereza	Demeterová	2017 - 2017
	Anděla	Brožová	Daniela	Doležalová	2015 - 2017
Dipl.			Mgr. Josef	Dusík	2008 - dosud
agr. Jan	Březina	1933 - 1934	Mgr. Arna	Dusíková	2009 - 2009
Mgr. Jaroslav	Břicháček	1972 - 2013	Marcela	Dušáková	1995 - 2009

Ing. Bohumil	Dvořák	1966 - 1984	Ing. Jakub	Chalupa	2018 - dosud	
	Jiří	Dvořák	2018 - dosud	Mgr. Karel	Chalupa	1987 - 1992
Ing. Alena	Dvořáková	1987 - 1989				
Ing. Hana	Dvořáková	2008 - 2008			2004 - dosud	
	Jiří	Eisengruber	1956 - 1957	Ing. Václav	Chalupa	2017 - 2018
Ing. Ivan	Fabík	2015 - 2016		Jan	Chvojka	1921 - 1925
	Marie	Faltová	1938 - 1952	Bc. Martin	Jahoda	2000 - dosud
Ing. Augustin	Fiedler	1970 - 1972	Ing. Martina	Jakubská	1993 - 1996	
Ing. Stanislav	Fíla	1983 - 2014	Ing. Hana	Jančurová	1986 - 1987	
Mgr. Kamil	Flachs	1964 - 1965	Ing. Josef	Janda	1994 - 2010	
	Karel	Forejt	2010 - 2011	Mgr. František	Jantač	2015 - dosud
Mgr. V.	Friedecká	1964 - 1965	Ing. František	Jaroš	1960 - 1963	
Mgr. B.	Friedecký	1966 - 1969		Čeněk	Ježek	1923 - 1929
Ing. Dagmar	Friedrichová	1958 - 1987	Ing. Jindřich	Jirák, CSc.	1956 - 1979	
	Anna	Frühbauerová	1952 - 1959	Anna	Jiráková	1960 - 1975
Mgr. Alena	Fürbachová	1952 - 2014	Mgr. Marie	Kalkusová	1994 - 2016	
	Rudolf	Gabriel	1987 - 1990	Ing. Karel	Kašpárek	1963 - 1992
	Tatána	Géciová	1983 - 1985	Mgr. H.	Kašpárková	1963 - 1992
	Jana	Gryčová	1992 - dosud	Bc. Marta	Kelblerová	2002 - 2016
Mgr. Ivo	Gonos	1987 - 1992	Ing. Zdeňka	Klímová	2010 - dosud	
Ing. Karel	Gross	1961 - 1964	Mgr. Petr	Kněžínek	2018 - dosud	
Mgr. Dana	Helebrantová	2010 - 2011	Mgr. Miroslava	Koclířová	2001 - 2008	
Dipl.				Míla	Kokejlová	1947 - 1948
agr. A.	Hamerník	1929 - 1952		Josef	Kolář	1973 - 1974
Ing. David	Hembera	2004 - 2012	Ing. Vladimír	Kolín	1967 - 1969	
	Jiří	Handl	2011 - 2013	Anna	Konečná	1979 - 1984
Mgr. Pavla	Havelková	2002 - 2016	Ing. Jan	Konrád	1987 - dosud	
	Karel	Havlík	2016 - dosud	Ing. Věra	Kopalová	1993 - 1999
Ing. Marie	Hochová	1973 - 1986			2000 - dosud	
Ing. Helena	Holá	1977 - 1983		Martin	Koranda	2012 - 2018
	Bronislava	Houdková	1994 - 1995	Ing. Miloslav	Kos	1967 - 2001
Ing. Bohumír	Houska	1966 - 1970	Ing. Milada	Kovářová	1992 - 2008	
	Jana	Hrabalová	1983 - 1983	Milada	Kožichová	1969 - 1972
Mgr. Rostislav	Hrala	1992 - 1994	Ing. Marie	Kratochvílová	1969 - 1968	
Mgr. Radomír	Hrbek	2001 - 2011		František	Krejča	1967 - 2001
	Blažena	Hulíková	1942 - 1952			2007 - 2008
	Radka	HurychHájková	2015 - 2017	Ing. Vladislav	Krejčí	1986 - dosud
Bc. Miroslav	Hynek	2018 - dosud		František	Krieshofer	1891 - 1893

Lenka	Krninská	1988 - dosud	Jarmila	Majerová	1964 - 1983
			Ing. Jaroslav	Malina	1977 - 1990
Anna	Krocová	1945 - 1949	Václav	Markalous	1897 - 1899
Ing. Jana	Krýzová	2013 - dosud	Ing. František	Matějka	1960 - 1962
Ing. Jindřich	Křivánek	1888 - 1906	Božena	Matoušová	1945 - 1947
Mgr. Eva	Kubáková	2016 - 2016	Bc. Lenka	Matoušková	2018 - dosud
Mgr. Alena	Kubátová	2002 - 2009	Stanislav	Melounek	1975 - 2016
Rudolf	Kučera	1997 - 2016	Josef	Mirna	1889 - 1894
Ing. František	Kuchyňka	2001 - 2010	Dana	Moravcová	2010 - 2017
Ing. Martin	Kulovaný	2002 - 2004	Leona	Moser	2010 - 2010
		2005 - 2010	Ing. Josef	Motyčka	1967 - 1986
Mgr. Jana	Laszáková	1969 - 2011	Ing. Jan	Moudrý, CSc.	1975 - 1987
Vlastislav	Laštůvka	1960 - 1962	Ing. Arnošt	Musil	1967 - 1998
Mgr. Zdeňka	Lešková	2016 - dosud	David	Musil	2011 - 2014
Ivanka	Líbalová	1995 - 2010	Ing. Jarmila	Musilová	1967 - 1992
Vlasta	Mácková	2009 - 2015	Mgr. Ladislav	Müller	1969 - 1971
Jiřina	Mácová	2005 - 2015			1994 - 2010
Ing. Dagmar	Mačinková	1992 - 1993	Mgr. Jarmila	Müllerová	1994 - 2004
			Zdeňka	Nebovická	1937 - 1938
Mgr. Radek	Němec	2005 - dosud	Ing. Miroslav	Plojhar	2001 - 2002
Vojtěch	Netík	1903 - 1904	Karel	Podhradský	1958 - 1959
Ing. Martina	Neužilová	1999 - 2012	Ladislav	Polák	1976 - 1979
Miroslav	Neuwirth	1962 - 1967	Ing. Radim	Prager	2013 - dosud
		1978 - 1979	Mgr. Belinda	Pragerová	1994 - dosud
Marie	Novotná	1967 - 1968	Jaroslava	Prajznerová	2017 - dosud
Eduard	Omelan	1967 - 1971	Ing. Zdeněk	Prchlík	1959 - 1963
Mgr. Hana	Pecková	1987 - 1999	Ing. Jiří	Princ st.	1959 - 1980
Ing. František	Pekl	1992 - 2013			1982 - 1987
Ing. Božena	Pekárková	1978 - 1979	Ing. Jiří	Princ ml.	1986 - 1992
Mgr. Jaroslav	Pešek	2003 - dosud	Antonín	Přílepek	1997 - 2016
PhDr. Libuše	Petzlová	1963 - 1979	Alois	Procházka	1984 - 1985
Ludmila	Pfauserová	1970 - 1973	Marie	Procházková	1947 - 1948
Mgr. Lucie	Píšová	2007 - 2015	Mgr. Růžena	Průšová	2006 - 2016
Ing. Ladislav	Plavec	1967 - 1968	Ing. Blanka	Přechová	1993 - 2000

			2002 - dosud		Zdeňka	Slámová	2000 - 2018
Ing.	Jan	Příbil	1958 - 1959	RNDr.	Lenka	Slezáčková	1976 - 1987
Ing.	Vladimír	Příbyl, Ph.D.	2018 - dosud				1992 - 2009
Mgr.	Bc. Miroslav	Rada	2009 - dosud	Ing.	Milan	Soldán	2014 - 2018
Ing.	Jan	Rejthar	1963 - 1964	Bc.	David	Soukup	2009 - dosud
Dipl.	agr. Josef	Ruml	1896 - 1897	Ing.	Karel	Spitzer	1963 - 1964
Ing.	Hana	Rusová	1992 - 1998	Mgr.	Hana	Strnadová	2004 - 2008
			2000 - 2001	Ing.	Petr	Svoboda	2018 - dosud
					Slavoj	Svoboda	2011 - 2018
Prom.	J.	Růžičková	1961 - 1962	Ing.	Vladimír	Svoboda	1959 - 1963
ped.	Ferdinand	Salitrník	1906 - 1925	Mgr.	Eliška	Svobodová	1973 - dosud
Ing.	Miloslav	Sedlák	1992 - 1996	Mgr.	Hana	Šebková	2017 - 2018
Ing.	Hana	Semotánová	1995 - 1996	Ing.	Petr	Šlechta	1963 - 1964
Ing.	Jan	Schánilec	1960 - 1993	Ing.	Marie	Šafránková	2003 - dosud
Ing.	Eva	Schellerová	1958 - 1959	Mgr.	Barbora	Šamalová	2008 - dosud
	Bohumír	Schlingen	1922 - 1923		Zdena	Šteflová	1986 - 1988
	Bohumír	Schlinger	1898 - 1899				
Mgr.	David	Štrobl	1993 - 1995	Dipl.	agr. Jan	Štěrba	1926 - 1934
			2018 - dosud	Ing.	Vladimír	Štipl	1960 - 1980
Ing.	Josef	Šprincl	1974 - 1986				
			1988 - 2010	Mgr.	Petr	Šulc	2004 - 2016
Ing.	Josef	Štěpán	1954 - 1959		Václav	Šulc	1920 - 1921
Mgr.	Ivana	Šulcová	2000 - 2001				2000 - 2001
Mgr.	Marie	Švandová	1983 - 1997		Ivana	Valentová	1985 - 1986
	Marie	Tipplová	1969 - 1973		Josef	Váňa	1958 - 1973
Ing.	Jaroslav	Toman	1942 - 1952		Marie	Vankátová	1956 - 1958
			1959 - 1965	Ing.	Karel	Veber	1973 - 1975
Ing.	Martin	Tuček	2004 - 2018	Ing.	Josef	Veleba	1967 - 1981
	Emanuela	Uhlířová	1927 - 1937		Naděžda	Veselá	2006 - dosud
				Ing.	Jiří	Vetýška	1996 - 1998
RNDr.	Vladimír	Tůma	1962 - 2007	Ing.	Helena	Vilímová	2002 - 2014
Ing.	Josef	Valda	1987 - 1998				

Ing. Stanislav	Vojtěch	2002 - 2015	Aleš	Vyhnálek	2008 - 2013
Mgr. Magda	Vokáčová	1995 - dosud	Mgr. Markéta	Vyhnálková	2007 - 2014
Ing. Jan	Volf	1984 - 1986	Mgr. Jitka	Wirknerová	2006 - dosud
Bc. Michaela	Vondrášková	2016 - dosud	Ing. Miloslav	Zadrazil	1988 - 2013
Ing. Veronika	Vondrová	2016 - dosud	Mgr. Jan	Záruba	1963 - 1982
Ing. Michaela	Voráčková	2008 - dosud	Mgr. Vladimír	Zedník	2001 - dosud
Jana	Vosiková	2015 - dosud	Paedr. Dana	Zemanová	2006 - 2015
Ing. Milan	Votýpka	1987 - 1993	Doc. Ing. Zdeněk	Žemlička, CSc.	2007 - 2010

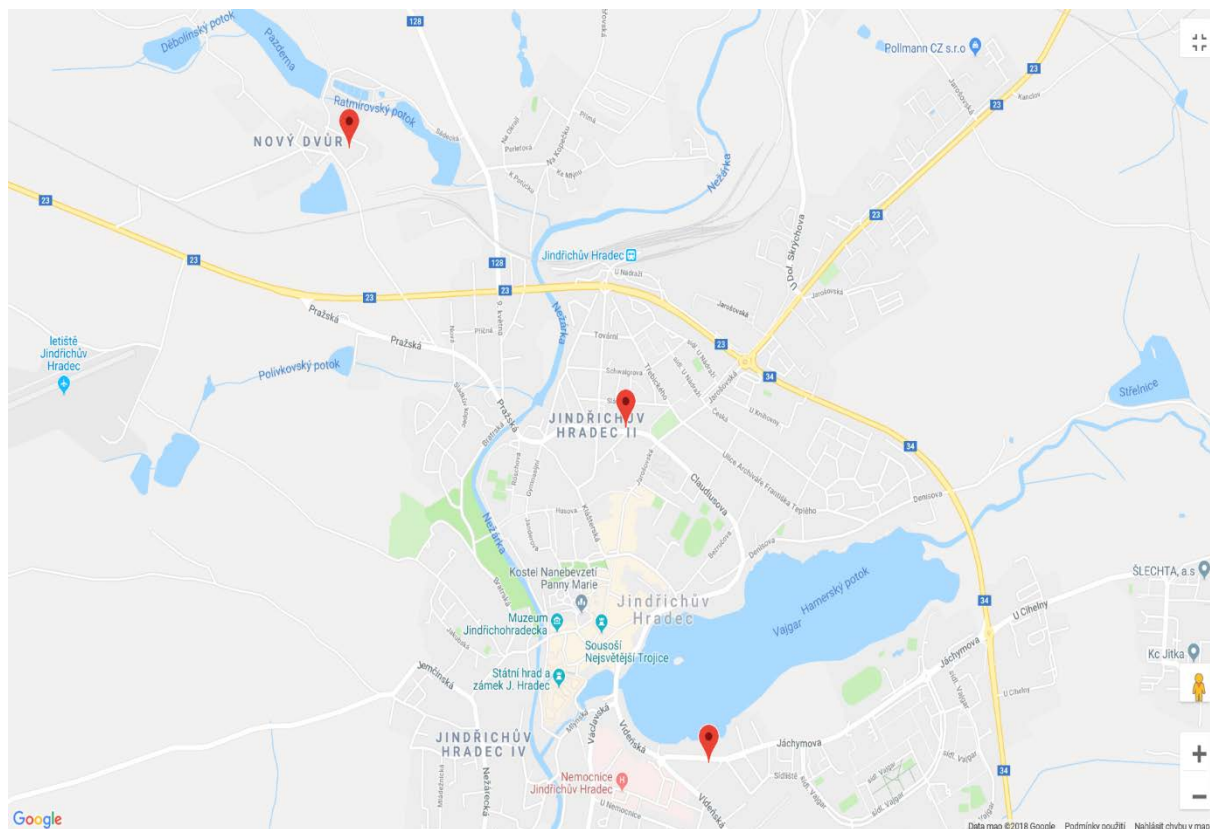
7. SLOVO ZÁVĚREM

Toto malé připomenutí narozenin obou škol vydáváme namísto tradičního almanachu. Omlouváme se tímto všem našim absolventům, že zde nenaleznou seznamy s daty ukončení studia. Nařízení EU známé pod zkratkou GDPR nám to bohužel neumožňuje.

Dojde-li k posunu v právním pohledu na věc, rádi vydáme seznam všech absolvujících za léta 1888 až 2018, 1938-2018 dle jednotlivých pracovišť.

Váš autorský tým

Kde nás najdete?

www.sos-jh.cz